

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำของผู้บังคับบัญชาตามแนวคิดขยายการบริหารงานกับความผูกพันในงานตามการรับรู้ของผู้ใต้บังคับบัญชา : กรณีศึกษา ศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแต่ละรูปแบบกับความผูกพันในงานตามการรับรู้ของผู้ใต้บังคับบัญชา

โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ภายในศูนย์บริการผลิตภัณฑ์สุขภาพเบ็ดเสร็จ ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข จำนวน 121 คน จาก 170 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบปล่อยปละมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ -0.188
2. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบนายยกสมาคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.227
3. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบเจ้านายมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ -0.367
4. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบพบกันครึ่งทางไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน
5. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบผู้บริหารที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ 0.343
6. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบพ่อแม่ปกครองลูกไม่มีความสัมพันธ์กับความผูกพันในงาน
7. รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบช่วยโอกาสมีความสัมพันธ์ทางลบกับความผูกพันในงาน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เท่ากับ -0.213
8. ตัวแปรที่สามารถทำนายความผูกพันในงาน คือ รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำแบบผู้บริหารและแบบเจ้านาย โดยมีอำนาจในการทำนายร้อยละ 22.0

ผลการวิจัยครั้งนี้ถือว่าการสามารถนำไปใช้แนวทางในการฝึกอบรมและพัฒนา รูปแบบพฤติกรรมกรรมการนำของผู้บังคับบัญชา ให้มีรูปแบบผู้บริหารที่มากขึ้นและลดการมีพฤติกรรมนำแบบเจ้านายให้น้อยที่สุดที่ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความผูกพันในงานมากที่สุด